

[Madsen-Mygdal.]

anden Afgift. Men tror nu den højtærede Finansminister, at det lader sig gøre ikke blot at forøge den direkte Formueskat, der i Forvejen er højere her end i andre Lande, men nu ogsaa som noget helt nyt at indføre en Særskat paa Kapitalrenten? Tror den højtærede Finansminister, at det lader sig gøre, uden at det aldeles omgaaende vil paavirke Kapitalmarkedet, paavirke Kapitaludbudet og den Rentefod, til hvilken Kapital er at opnaa?

Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister har den Opfattelse, at vore Obligationskurser i Dag er for høje eller Rentefoden for lav, at der er for mange, der render rundt med Penge og søger at faa dem anbragt. Hvis det er den højtærede Finansministers Opfattelse, saa tror jeg, at Finansministeren er ret ene om den Opfattelse. Kunde det ikke fremkalde visse Betæneligheder hos den højtærede Finansminister, at medens England, Sverige og Norge — det er jo Lande, som vi gerne vil slaa Følge med — for nylig har nedsat deres Diskonto med 1 pCt., saa har vi her i Landet endnu ikke turdet følge efter?

Jeg erindrer den Tid, da den højtærede Finansminister var i Opposition til den daværende Regering, og da den højtærede Finansminister var en utrættelig Forkæmper for Rentefodens Nedsættelse. Det er ikke mere end et Aar siden, Finansministeren var helt stolt af den Bedrift, at Staten havde nedsat sin Rente paa visse Udlaan med $\frac{1}{2}$ pCt., hvorved Finansministeriet havde givet Afkald paa et saa mægtigt Beløb som 200 000 Kr., og jeg tror nok, Finansministeren den Gang talte haarde Ord til Sparekasserne, naar de tog mere end 4 eller $4\frac{1}{4}$ pCt. i Rente.

Nu senere synes jeg, Finansministeren er blevet mere rolig i saa Henseende, efter at hans Kollega Indenrigsministeren har givet Københavns Kommune Tilladelse til at udbyde for 30 Mill. Kr. Obligationer til nær op mod 8 pCt. i effektiv Rente, og Regeringen saa bagefter, da det ligefrem blev ophøjet til en patriotisk og fortjenstfuld Handling at tegne dette Laan til denne Rente, som „Social-Demokraten“ saa træffende kaldte en smuk Rente, og Pengene strømmede ind baade fra By og Land — thi naar man kan være Patriot og samtidig faa 8 pCt. for det, er der adskillige, der gerne vil være med — gennem Indenrigsministeren yderligere gav Tilladelse til at forhøje Laanesummen til 50 Mill. Kr. Hvad er egentlig den højtærede Finansministers Opfattelse af disse Laanebetingelser

for en offentlig Institution som Københavns Kommune? Finder Finansministeren virkelig, at det gaar an yderligere at svække Tilbudet af Kapital og at forhøje Rentefoden gennem Beskatningsregler som dem, der her bringes i Forslag?

For nylig henvendte Repræsentanter for den københavnske Byggevirksomhed sig til Handelsministeren og forelagde ham den alvorlige Kreditmangel, som truer med helt at standse Byggeriet, og Handelsministeren udtalte, efter min Mening med fuld Berettigelse, at dette var en Sag af den yderste Vigtighed. Jeg tvivler derfor ikke om, at Regeringen meget nøje har overvejet dette Spørgsmaal; derimod vægrer jeg mig ved at tro, at Finansministeren har deltaget i disse Overvejelser, thi saa kunde Ministeren umuligt have fremsat Forslag ikke blot om en Særskat paa Obligationsrenter, men tilmed om en Særbeskatning af Husejernes egen Formue. Og jeg maa maaske tilføje, at naar man for nylig i Radioen kunde høre ikke mindre end to Medlemmer af Ministeriet henvende sig til Folk og indtrængende anmode dem om at sætte Reparationer i Gang for at bekæmpe Arbejdsløsheden, saa vil jeg med fuld Anerkendelse af deres gode Mening og Hensigt sige, at det er jo sikkert en Opfordring, der i størst mulig Grad vil blive imødekommet, saa langt der er Penge til det; men tror de to Ministre, der den Aften talte i Radioen, at disse Skatteforslag bidrager til Fremme af Reparationsarbejdet og dermed til Arbejdsløshedens Bekæmpelse?

Nej, Forholdet er det, at i sin blinde Iver for at beskatte det, som Finansministeren kalder passiv Kapital — den højtærede Ordfører for Socialdemokratiet var jo ogsaa inde paa at bruge denne Betegnelse —, denne passive Kapital, som i Virkeligheden er i højeste Grad aktiv — og hvis vi ikke har vidst det før, saa kan vi se det nu, at den er ganske uundværlig for hele Erhvervslivet baade i By og paa Land —, i sin blinde Iver for at beskatte denne Kapital rammer Ministeren helt andre Steder og lammer den Erhvervsvirksomhed, som det dog mest af alt burde være Regeringens Hovedopgave at fremme.

Jeg skal slutte disse mine almindelige Bemærkninger vedrørende de foreliggende Forslag med at udtale, at vi fra vor Side anerkender Nødvendigheden af at tilvejebringe Balance i Statsbudgettet, og jeg kan tilføje, at mit Parti er rede til at medvirke til, at denne Balance opnaas, ja, jeg kan yderligere tilføje, at uden Hensyn til, at denne Regering med en Overlegenhed, som